

[Hans Conrad Koefoed.]

bejdet på at forbedre venstres forslag, må jeg dertil sige, at det nærmest er os andre, der har gjort arbejdet, og at finansministeren i den forbindelse nærmest må betegnes som arbejdsgiver.

Den ærede ordfører hr. Holger Eriksen omtalte venstres ændringsforslag, som vedrører konjunkturtillægget ved 10. almindelige vurdering. Jeg tror, at dersom vi to kunne sætte os ned og tale sagligt om det ændringsforslag herom, vi har stillet, og det ændringsforslag, som er stillet af socialdemokraterne og det radikale venstre, ville vi meget hurtigt kunne komme overens. Det håber jeg i hvert fald, vi ville kunne, for jeg indrømmer, at det ændringsforslag, vi har stillet, har en skønhedsfejl, men vort forslag er desuagtet af ægte race. Det har den skønhedsfejl, at vi ikke har fået de 13 pct. konjunkturtillæg taget med. Jeg indrømmer, at det er en skønhedsfejl, og jeg for mit vedkommende har været meget villig til at rette den. Til gengæld skulle vi have strøget den grænse, der er sat for grundbeløb ved 1 kr. pr. m², for det er ingen skønhedsfejl, men udtryk for, at ændringsforslaget er en bastard. Det er resultatet af en blanding af en idealistisk indstilling og mere opportunitetsprægede hensyn.

Jeg har stor respekt for det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen og kan lide ham, fordi jeg har indtryk af, at når han kommer op på denne talerstol, har han noget på hjerte. Somme tider har man dog indtryk af, at det ærede medlem er lidt vred, men jeg kender efterhånden det ærede medlem så godt, at jeg ved, det slet ikke er tilfældet. Det er nu ikke helt rigtigt, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen siger, at venstre selv har ansvar for den bestående lovgivning. Det ærede medlem ved jo lige så godt som vi andre, at venstre kan ikke alene indskrives som fader til den gamle lov om grundstigningsskyld; der er flere, der har det ansvar.

At lovforslaget tidligere har været behandlet i en kommission, er delvis rigtigt. Det har i ganske kort tid været behandlet af et af ministeren nedsat udvalg, og selvom jeg var medlem af dette udvalg, vil jeg sige, at jeg er blevet klogere siden dengang, eller rettere sagt, jeg er siden dengang blevet bange for, at jeg ikke er klog nok på dette område, og at andre heller ikke er det; det er derfor jeg finder det ganske rimeligt at mene, at der endnu kunne opnås et udbytte ved at henvise lovforslaget til behandling i en kommission.

Det ærede medlem hr. Axel Sørensen finder, at det er urimeligt, når jeg selv har sagt for et øjeblik siden, at vi nu har behandlet dette lovforslag i 11 år. Ja, de første 7 år var det ingen realitetsbehandling i den forstand, det drejede sig kun om en udsættelse af revisionen. Og hvordan er det gået i de næste 4 år? Det er gået på den måde, at der i hver samling er blevet indført adskillige ændringer i lovforslaget, inden behandlingen sluttede, ændringer, som betød forbedringer og rettelser af mangler; inden lovforslaget i næste samling blev genfremsat, blev disse rettelser optaget i lovforslaget. Atter behandling, atter nye forbedringer og rettelser, som inden næste samling blev optaget i lovforslaget. Det gælder også lovforslaget i sidste omgang, idet der denne gang ikke alene er indført forbedringer her i tinget, men også i det andet høje ting; der er også optaget ting, som skyldes henvendelser fra anden side. Desuagtet er der i det udvalg, som nu har arbejdet med sagen i nogle måneder, indført adskillige forbedringer. Hvor længe siden er det, de sidste mangler i lovforslaget blev påpeget — jeg tænker på ændringsforslaget vedrørende konjunkturtillægget? Det er vist ikke mere end 14 dage siden. Hvorfor skulle der være grund til at tro, at vi har fået det hele med? Nej, jeg tror, at venstres forslag om at henvise lovforslaget til behandling i en kommission — vi har ikke sagt grundskyldskommissionen, fordi vi tror, det ville være for længe —, er meget rimeligt.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen railerede lidt over venstres forslag til motiveret dagsorden og sagde, at det ikke var formet, som det skulle være. Jeg vil gerne indrømme, at jeg tit har beundret det ærede medlem for hans dygtighed til at overholde formerne selv under de varmeste debatter. Det er også muligt, at det ærede medlem kunne have formuleret dette forslag bedre, end vi har gjort, men jeg har dog indtryk af, at vi har fået det formuleret sådan, at man har forstået, hvad det drejer sig om. Det ærede medlem synes, at vi udviser en urimelig stor tillid til den højtærede finansminister ved ikke at sige noget om, hvem der skal være medlemmer af kommissionen. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at denne tillid har vi for vort vedkommende, og vi nærer i alt fald fuld fortrøstning med hensyn til spørgsmålet, om det ærede medlem skulle blive medlem af denne kommission. Når det ærede medlem ikke opnåede at blive medlem af udvalget, er vi ganske rolige for, at det ærede medlem heller